

J U S T C A B O T

* 1899 - † 1961

A París, on regentava una llibreria, moria l'escriptor català Just Cabot i Ribot. Havia nascut a la Barcelona vella, havia deixat a la meitat la carrera de medicina i ben aviat s'havia incorporat, a través de les seves amistats amb la selecció d'escriptors i artistes de la seva joventut, al periodisme català. Primerament a "L'Esport Català", després a "La Publicitat" i, sobretot, a "Mirador", la direcció del qual pot dir-se que assumí fins a juliol de 1936, Just Cabot donà la mesura del seu talent, de la seva enorme cultura i d'una ploma àgil i particularment mordaç, per bé que excessivament avara. Posseïdor d'una de les biblioteques particulars més importants de Barcelona, reprenia a París la seva tasca pacient d'adquisició i recollida de bons llibres, i sabia estar al corrent de tot el que s'escrivía i de tothom que era algú en el món de les lletres i de les arts.

Com a periodista, repetim-ho, el mèrit principal de Just Cabot fou la direcció de "Mirador", l'haver-hi sabut crear un equip de redactors i de col.laboradors, l'haver sabut mantenir a aquelles vuit pàgines setmanals una varietat, un interès i una actualitat que mai no deixaven d'ésser catalanes i ensoms universals, perquè estaven vertebrades per la intel.ligència amantent de llur director. En els anys que deixà aquesta tasca, pogué lliurar-se a l'assaig crític: tres dels que publicava a la "Revista de Catalunya" en 1938 li valgueren el Premi Valentí Almirall de periodisme. Són estudis documentats i àgils sobre d'Annunzio Villiers de l'Isle-Adam i Balzac. Podrien afegir-se-li, en un recull que està per fer, uns estudis fragmentaris sobre Ali-Bey, el famós personatge català agent de Godoy i de Talleyrand.

Enamorat de Stendhal i admirador del seu estil, Just Cabot havia realitzat una traducció catalana modèlica d'"El roig i el negre", i alguna altra traducció del francès (Kessel, George Sand) i de l'anglès ("L'home invisible", de Wells. Els anys 1949 i 1959 va formar part del Consistori dels Jocs Florals de la Llengua Catalana, celebrats tots dos anys a la Sorbona.

Rafael T A S I S.